

Dosarul nr.1ra-1288/2022
1-20001226-01-1ra-23082022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Cobzac Elena,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Sivac Fiodor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2022, în cauza penală în privința lui

Sivac Fiodor xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.01.2020 – 14.12.2021;

Instanța de apel: 13.01.2022 – 16.05.2022;

Instanța de recurs: 23.08.2022 – 15.02.2023.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 decembrie 2021, Sivac Fiodor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, iar cu aplicarea prevederilor art.60 alin.(1) Cod penal și art.389 alin.(4) pct. 3) Cod de procedură penală, a fost liberat de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

A fost dispusă încasarea cu titlu de cheltuieli judiciare de la Sivac Fiodor în beneficiul statului - suma de 2 100 lei,.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Sivac Fiodor, urmărind scopul deținerii documentelor oficiale false, care acordă drepturi, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă, știind cu certitudine faptul că nu a susținut examenul pentru obținerea permisului de conducere și respectiv, de către autoritățile Republicii Moldova, nu i-a fost eliberat un permis de conducere, la 9 octombrie 2019, aproximativ la ora 00:05, la intersecția str. Alecu Russo cu bd. Mircea cel Bătrân din mun. Chișinău, a fost stopat de către colaboratorii Brigăzii de Patrulare al INP al IGP, în timp ce se afla la volanul mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter”, cu numere de înmatriculare NWX 509, iar în cadrul verificării actelor, le-a prezentat colaboratorilor Brigăzii de

Patrulare al INP al IGP permisul de conducere nr. xxxx, cu termenul de valabilitate de la 23 iunie 2015 până la 23 iunie 2025, eliberat de către oficiul 54, pe numele lui Sivac Fiodor, născut la xxxx, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-4566 din 15 noiembrie 2019 are blancheta confecționată din material polimetric cu folosirea tehnicii computerizate de multiplicare cu imprimanta Ink Jet (plasa de protecție, imaginea foto, textele de tipar, numărul, liniaturile rubricilor, denumirea rubricilor și codul de bare), nu la întreprinderea specializată în confecționarea blanchetelor de documente autentice de acest tip. În același context s-a constatat că, potrivit informației din baza de date SIC „Acces Web”, permisul de conducere nr. xxxx a fost eliberat la 15.09.2015 de către oficiul Chișinău SCCA pe numele lui Iavorschi Cristian, a.n.xxxx.

Acțiunile inculpatului Sivac Fiodor au fost încadrate în baza art.361 alin.(1) Cod penal - deținerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului, a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Sivac Fiodor să fie achitat de sub învinuirea înaintată, să fie respinsă solicitarea acuzării privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 2 100 lei.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele – din punct de vedere al coroborării lor, și, în așa mod, a ajuns la concluzia greșită că Sivac Fiodor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(1) Cod penal. Consideră că, în acțiunile inculpatului Sivac Fiodor nu se întrunesc elementele componente a infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare, apărarea consideră neîntemeiată soluția instanței de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2022, a fost respins ca fiind nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, inculpatul Sivac Fiodor, fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat, iar cu referire la prevederile art.321 și 412 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus examinarea cererii de apel în lipsa inculpatului, fără a fi lezat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al inculpatului, ca urmare a faptului că, instanța de apel a constatat că inculpatul a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, iar cauza penală poate fi examinată în ordine de apel, în lipsa acestuia, cu participarea apărătorului, avocatul Asandei Dorin.

În acest sens, instanța de apel a notat că judecarea cauzei în ordine de apel, în lipsa inculpatului este în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care a statuat că, „deși statul are obligația de a garanta acuzatului dreptul de a fi prezent în cadrul procedurilor penale, nimic din articolul 6 din Convenție nu împiedică persoana să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil. Totuși,

pentru a fi conformă cu prevederile articolului 6 din Convenție, renunțarea trebuie să fie stabilită în mod neechivoc și să fie însoțită de un minim de garanții” (cauza Sejdivic vs. Italia, 01.03.2006, §86; și Haralampiev v. Bulgaria, 24.04.2012, §32).

Mai mult, Curtea Europeană a stabilit că în particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărată de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. Aceste considerente au stat la baza concluziei Curții Europene privind lipsa unei încălcări a art.6 din Convenție în cauza Medenica vs. Elveția din 14 iunie 2001, §56–59.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Sivac Fiodor în baza art.361 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat, că vina inculpatului Sivac Fiodor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, se dovedește prin cumulul de probe administrate și anume, prin declarațiile martorilor Jenari Vladimir, Turtă Sergiu, precum și din probele scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel suplimentar, care sunt: procesul-verbal de constatare și de ridicare din 09.10.2019 (f.d.16, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-4566 din 15.11.2019 (f.d.28-30, vol. I); informațiile din baza de date SIC „Acces Web” (f.d.14, 47, vol. I); mijloacele materiale de probă: un permis de conducere cu nr. xxxx, cu termenul de valabilitate de la 23 iunie 2015 până la 23 iunie 2025, eliberat de către oficiul 54, pe numele lui Sivac Fiodor, născut la xxxx, IDNP xxxx (f.d.32), recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Ovidiu Partolea din 4 decembrie 2019 (f.d.34) și anexat la materialele cauzei penale, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal.

Raportând motivele invocate în apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că acestea nu s-au confirmat în raport cu starea de fapt a cauzei penale, iar în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează în totalitate vinovăția inculpatului Sivac Fiodor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal.

În continuare, instanța de apel a reiterat că, nu există nici un dubiu privind faptul că inculpatul a deținut permisul de conducere neautentic, emis prin manopere frauduloase, acest fapt rezultă din însăși declarațiile inculpatului, care afirmă cert despre modul cum a obținut actul respectiv și despre faptul că l-a prezentat agentului constator, care în rezultat a și fost ridicat de la acesta, iar mai mult acesta confirmă faptul că nu a efectuat studii la o instituție specializată pentru pregătirea conducătorilor auto și nu a trecut un examen pentru obținerea unui permis de conducere autentic.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, din declarațiile martorilor Turta Sergiu și Jenari Vladimir, se atestă că anume inculpatul a condus un mijloc de transport, iar după stoparea acestuia, ultimul a prezentat un permis de conducere, pe

care verificându-l ulterior s-a stabilit că este înregistrat pe numele altei persoane cu numele „Iavorschi”, manifestând aşadar semne specifice de falsificare a sa.

Instanţa de apel a mai precizat, că aceleaşi circumstanţe derivă din mijloacele de probă administrate ulterior şi anume procesul-verbal de ridicare a unui permis de conducere anume de la conducătorul auto Sivac Fiodor, precum şi din raportul de expertiză tehnică a documentelor din 15 noiembrie 2019, întocmit cu respectarea garanţiilor procesual penale, adică cu participarea apărării în procesul de numire a expertizei (f.d.26) şi de către un expert judiciar autorizat, al SED a Direcţiei Centru 1 din cadrul CTC şi EJ a IGP, Veronica Boldurat.

La fel, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R4566 din 15 noiembrie 2019, a fost concluzionat cert că permisul de conducere nr. xxxx, cu termenul de valabilitate de la 23 iunie 2015 până la 23 iunie 2025, eliberat de către oficiul 54, pe numele lui Sivac Fiodor are blancheta confecţionată din material polimer cu folosirea tehnicii computerizate de multiplicare cu imprimanta InkJet (plasa de protecţie, imaginea foto, textele de tipar, numărul, liniaturile rubricilor, denumirea rubricilor şi codul de bare), nu la întreprinderea specializată în confecţionarea blanchetelor de documente autentice de acest tip şi prin urmare este un document oficial fals.

Instanţa de apel a reţinut şi faptul că în rezultatul analizei informaţiei cercetate pe baza de date oficială „Web Acces”, se conchide suspiciunea rezonabilă că un atare permis de conducere cu numărul identificator acelaşi şi eliberat în aceiaşi zi, a fost emis pe numele unei persoane terţe cu numele „Iavorschi Cristian”, actul valabil fiind emis de către SCCA Chişinău.

Astfel, instanţa de apel a indicat că în condiţiile probelor enunţate, s-a constatat în prim aspect existenţa cu certitudine a faptului infracţiunii sub forma deţinerii unui document oficial fals, iar în aspect secundar, că infracţiunea dată a fost comisă personal de către inculpat.

Prin urmare, instanţa de apel a reţinut, că a apreciat critic poziţia inculpatului privind necunoaşterea faptului incriminat, mai ales în condiţiile în care modul de perfectare a unui permis de conducere reprezintă în ansamblu un cumul de procedee distincte, consacrate în timp şi notorii de altfel pentru întreaga societate, or, este imposibil în lipsa frecventării unei şcoli auto şi a susţinerii unui examen în acest sens să perfectezi un permis de conducere.

De asemenea, instanţa de apel a menţionat că potrivit pct.35 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1452 din 24 decembrie 2007, se relevă că, permisul de conducere naţional al Republicii Moldova şi permisul de conducere internaţional se eliberează de către instituţia publică „Agenţia Servicii Publice”, la cerere, cu depunerea declaraţiei pe propria răspundere, de modelul stabilit de către subdiviziunea competentă, privind autenticitatea informaţiilor şi actelor prezentate, precum şi susţinerea personală a examenului în baza propriilor abilităţi şi cunoştinţe.

Astfel, în pofida stabilirii unei proceduri legale de obţinere a permisului de conducere sau a recunoaşterii publice şi notorii a modalităţilor de perfectare a acestui act, inculpatul a neglijat vehement condiţiile imperative, fiind condus de năzuinţa personală nepatrimonială de a obţine un act similar, în termeni restrânşi, chiar dacă

acesta a fost obținut prin manopere frauduloase.

Instanța de apel a indicat că necesitatea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în temeiul art.361 alin.(1) Cod penal, instanța de fond a constatat că, inculpatul a atentat la obiectul juridic special al acestei infracțiuni, format din relațiile sociale cu privire la circulația legală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, precum și a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații, apărute împotriva confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii unor asemenea entități.

Obiectul material al faptei infracționale îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații ori imprimatele ștampilele sau sigiliile false aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații (în ipoteza presupunând deținerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații), iar în prezenta speță acesta îl constituie permisul de conducere al Republicii Moldova cu nr.xxxx, cu termenul de valabilitate de la 23 iunie 2015 până la 23 iunie 2025, eliberat de către oficiul 54, pe numele lui Sivac Fiodor, născut la xxxx, fiind reținut că documentul oficial este documentul care conține o informație oficială.

În conformitate cu art.6 alin.(1) din Legea nr.982 din 11.05.2000 „Privind accesul la informație”, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

Sub aspectul laturii obiective, aceasta se conturează prin fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiune, sub forma modalității de deținere a documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, la caz fiind permisul de conducere cu nr. xxxx, cu termenul de valabilitate de la 23 iunie 2015 până la 23 iunie 2025, eliberat de către oficiul 54, pe numele lui Sivac Fiodor, născut la xxxx, iar deținerea permisului de conducere fals, constituie însăși posedarea acestuia de către inculpat.

Instanța de apel a remarcat că, fapta inculpatului a fost demonstrată evident, cu reținerea datei consumării infracțiunii la 9 octombrie 2019, având în vedere imposibilitatea exactă a stabilirii momentului intrării în posesie a permisului de conducere fals, iar la caz, toate aceste circumstanțe obiectiv fiind confirmate inclusiv prin declarațiile inculpatului, dar și ale martorilor și probelor materiale administrate.

În continuare instanța de apel a reiterat că, infracțiunea prevăzută la art.361 alin.(1) Cod penal, în contextul deținerii documentului oficial fals este una formală, care se consideră consumată din momentul deținerii propriu zise a acestuia, data exactă fiind stabilită cu certitudine doar la 9 octombrie 2019, în momentul ridicării de la inculpat a actului, prin ce se întregește latura obiectivă a componentei de infracțiune.

Sub aspectul laturii subiective, a remarcat că, infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate

supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile prin acțiunile inculpatului Sivac Fiodor, or, intenția directă a făptuitorului se înțelege prin faptul că acesta deținea documentul oficial fals, care acordă dreptul *in concreto*, de a conduce mijloace de transport.

Astfel, instanța de apel a conchis că, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când a deținut documentul oficial fals, manifestând în acest mod intenție directă la comiterea infracțiunii.

Instanța de apel a indicat că conform cazierului contravențional (f.d.56), inculpatul a fost anterior de cinci ori atras la răspundere contravențională, pentru conducerea mijlocului de transport, fără a deține permis de conducere, o dată pentru comiterea unui accident rutier și odată pentru conducerea cu permis de conducere fără categoria corespunzătoare, care prezumă faptul că inculpatul este în cunoștință de cauză cu necesitatea de a deține un permis de conducere și riscurile conducerii în lipsa acestuia, totodată punând la îndoială cele expuse de inculpat despre obținerea actului în condițiile exemplificate de acesta, or per ansamblu, inculpatul a fost sancționat de mai multe ori în timp pentru conducerea în lipsa permisului de conducere, pe care acesta pretinde că l-a obținut în anul 2015.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată poziția apărării cu privire la achitarea inculpatului, deoarece probele cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că efectuând o cercetare și analiză amplă a probelor administrate în cauza penală prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a stabilit cu certitudine că, acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a dispus încasarea din contul inculpatului Sivac Fiodor a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei judiciare nr.34/12/1-R-4566 din 15 noiembrie 2019, în sumă de 2100 lei.

5. Avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sivac Fiodor să fie achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocând argumente similare cu cele indicate în apel (pct.3. din prezenta decizie), invocând suplimentar că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Susține că, instanța de apel, în lipsa unui temei legal, a preluat argumentele acuzării și a primei instanțe, neîntemeiat respingând circumstanțele obiective invocate de către apărare, or, în cadrul examinării apelului, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe care demonstrează vinovăția inculpatului.

Consideră că, în lipsa probelor care ar demonstra circumstanțele invocate, nu poate fi incriminată vinovăția lui Sivac Fiodor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de

art.361 alin.(1) Cod penal, din care motiv urmează a fi aplicate prevederile art.8 Cod de procedură penală. Instanțele de fond au ignorat argumentele apărării privind nevinovăția inculpatului și nici nu s-au expus în privința acestora.

Astfel, consideră apărarea că, instanțele de fond nu au dat o apreciere juridică corectă probelor, calificând incorect acțiunile lui Sivac Fiodor, deoarece, în speța dată, nu sunt întrunite elementele laturii subiective nici obiective, a componentei de infracțiune prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal.

La fel, demersul procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare nr.34/12/1-R-4566 din 15 noiembrie 2019, în sumă de 2100 lei, urmează a fi respins ca neîntemeiat.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei. Hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând conținutul recursului, Colegiul penal reține, că de către recurent a fost invocat în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, reieșind din esența criticilor invocate de către recurent, instanța de recurs reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor, întrucât partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Sivac Fiodor în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.361 alin.(1) Cod penal.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel

de erori nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către partea apărării, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, dispozitivul fiind expus clar, iar careva erori grave de fapt care ar fi afectat soluția instanței, nu s-au stabilit.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele expuse în cererea de apel, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele expuse în apel, instanța de recurs ajunge la concluzia că partea apărării a primit răspunsuri complete la toate argumentele esențiale ce se referă la erorile și argumentele avansate în cererea de apel, iar manifestarea dezacordului recurentului cu soluția pronunțată în speță de instanța de apel, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat, întrucât acest dezacord este declarativ și lipsit de temeinicie în fapt și în drept.

De asemenea, Colegiul penal atestă că, respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilă pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora așa cum a declarat recurentul, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că ele sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Sivac Fiodor în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.361 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la argumentele recurentului prin care se invocă faptul că în speță, instanțele nu au oferit o apreciere obiectivă probelor administrate, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute, or, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina și competența primordială a acestor instanțe.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de

instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă că, la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul că, la adoptarea soluției, instanțele de fond au ignorat declarațiile inculpatului, dându-le prioritate probelor prezentate de partea acuzării, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Sivac Fiodor, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința acestuia.

Totodată, deși recurentul consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, Colegiul penal a ajuns la concluzia că nu s-a stabilit existența erorii de drept invocată de către recurent, deoarece, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe de condamnare a inculpatului Sivac Fiodor în baza art.361 alin.(1) Cod penal.

Subsidiar, Colegiul penal atestă că argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului Sivac Fiodor în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședințele instanțelor de fond, expuse în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Sivac Fiodor în comiterea infracțiunii incriminate.

Întru elucidarea șirului logic al celor expuse supra, Colegiul penal mai relatează că, nerecunoașterea vinei de către inculpat, o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

La fel, în speță, nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la alegațiile privind prezența în speță a temeiului de casare prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal notează

că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală. Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Poziția expusă precum că, în speță, nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, Colegiul penal o apreciază ca fiind declarativă și neîntemeiată, ce reiese din linia de apărare a inculpatului în vederea evitării răspunderii penale, întrucât această poziție a fost susținută prin formulări de ordin general, partea apărării omițând cu desăvârșire specificarea, care anume element sau elemente lipsesc în componența de infracțiune incriminată inculpatului Sivac Fiodor.

Tot aici, instanța de recurs evidențiază că, pe parcursul judecării cauzei instanța de apel, în urma cercetării cumulului de probe administrate în speță, printre care și probe obiective cum sunt procesul-verbal de ridicare a unui permis de conducere anume de la conducătorul auto Sivac Fiodor, cât și prin raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R4566 din 15 noiembrie 2019, potrivit căruia s-a constatat că permisul de conducere nr.xxxx, cu termenul de valabilitate de la 23 iunie 2015 până la 23 iunie 2025, eliberat de către oficiul 54, pe numele lui Sivac Fiodor are blancheta confecționată din material polimer cu folosirea tehnicii computerizate de multiplicare cu imprimanta InkJet (plasa de protecție, imaginea foto, textele de tipar, numărul, liniaturile rubricilor, denumirea rubricilor și codul de bare), nu la întreprinderea specializată în confecționarea blanchetelor de documente autentice de acest tip și prin urmare este un document oficial fals.

În acest sens, instanța de apel corect a evidențiat și faptul că nu există nici un dubiu privind faptul că inculpatul a deținut permisul de conducere neautentic, emis prin manopere frauduloase, or, însăși inculpatul a declarat atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de apel modul cum a obținut actul respectiv și despre faptul că l-a prezentat agentului constator, care în rezultat a și fost ridicat de la acesta, mai mult acesta a confirmat și faptul că nu a efectuat studii la o instituție specializată pentru pregătirea conducătorilor auto și nu a trecut un examen pentru obținerea unui permis de conducere autentic, astfel, instanța de apel a reconfirmat poziția instanței de fond precum că în acțiunile inculpatului se regăsesc elementele infracțiunii incriminate prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal stabilește netemeinicia invocării aplicabilității în speță a temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece la caz o asemenea eroare nu a fost comisă.

Astfel, Colegiul penal atestă că, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel în mod întemeiat a ajuns la soluția descrisă în pct.4 din prezenta decizie, motivându-și temeinic soluția, motivare descrisă inclusiv la pct.4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și în acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct.37 a hotărârii CtEDO în cauza *Albert*

vs. *România* din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Sivac Fiodor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Sivac Fiodor xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 februarie 2023.

Președinte

Cobzac Elena

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie